

Sofia Mária Štetiarová, 17 rokov, Prievidza

Diabol v tele anjela, anjel v tele diabla

Každý má obe- dobrú a zlú stránku. Je to ako jin a jang a je len na nás, ktorú z nich necháme prevládať.

Emma Anemonová však nemá na výber. Nemá na výber v tomto živote a vlastne si ani nespomína na časy, kedy si mohla vyberať.

Ak by mala svoj život opísať čo najstručnejšie, teda, ak sa to vôbec dá nazvať životom, najpresnejšie vyjadrenie by bolo zrejme „*neuveriteľne frustrujúci až na smrť*“. Žije, nie, má pocit, že *existuje* v akomsi podivnom delíriu. Akurát, že netrpí horúčkami ani nebola otrávená. Vlastne, aspoň si to myslí.

Nevie. Má pocit, že už nevie nič, nevie, čo sa to s ňou porobilo, čo sa s ňou deje. Je to ako keby trpela depresiami, ale v skutočnosti je jej stav oveľa horší ako nejaká depresia.

Oveľa horší.

Za celých dvadsaťtri rokov, čo prežila v tomto živote, neprešiel deň bez toho, aby sa nezamýšľala nad svojim osudom. Osud... Počas toho, čo sa toľkokrát narodila a zomrela, a medzitým existovala v tých svojich mizerných životoch, to slovo znenávidela. Je toto naozaj jej osud? Ak áno, čo také hrozné spravila, že musí znášať toto martýrium?

Príliš veľa otázok a príliš málo odpovedí ju privádza k šílenstvu. Asi aj preto má tak nechutne dohryzené nechty na rukách.

Keby ste sa spýtali náhodných ľudí, či už tých, s ktorými je Emma častejšie či menej často, názory na ňu by sa líšili. Jedni by o nej tvrdili, že je to anjel zoslaný priamo z neba, priam zrodený pre to, aby spasil svet. A všetkých nás priviedol k rozumu.

No tiež by tu bola skupina ľudí, ktorá by jej nevedela prísť na meno. Podľa nich je zosobnené zlo, diabol v tele pekného mladého dievčaťa. „Má čiernu mačku,“ hovoria tí poverčivejší, „to nie je náhoda.“

Emma sa voči týmto slovám už dávno obrnila. Už viac nedovolí, aby ju ako šíp trafili presne do stredu srdca. Nazývali ju už aj horšie. V časoch inkvizície o nej tvrdili, že je diablova milenka a upálili ju na hranici ako bosorku. Za tie storočia sa voči takýmto rečiam stala imúnou.

A navyše, nemôže s nimi spraviť nič. Najmä, keď si to zaslúži.

Nie je si istá, ako dlho trvá tento jej stav. Ako dlho už vôbec existuje na tejto zemi?

S určitosťou vie len jednu vec: v nepravidelných intervaloch sa v nej strieda vláda dobrej a zlej strany, neba a pekla, anjela a diabla.

Ona sama tomu nerozumie. Nevie, prečo je to tak. No jednoducho je určité obdobie dobrá, priam stelesnená dobrota, ako o nej občas vravia, keď je pri moci jej duševný anjel.

A potom, zrazu sa čosi zvrtné, cíti, že sa blíži niečo nesprávne a už vie, že si moc nárokuje jej démon.

Nemôže robiť nič, len to prežívať a pozerat' sa, ako ubližuje ľuďom, ktorých má rada, keď je z nej netvor.

Dala by čokoľvek za to, aby mohla byť nadosmrtná dobrá. Čokoľvek za to, aby mohla viesť normálny život.

Avšak vie, že to sa nikdy nestane...

Sedí na studenej zemi, opretá o bielu stenu, a snaží sa čo najviac oddialiť to, čo cíti, že sa uskutoční.

Ale nemôže. Temný hlas bez citu jej v mysli pošepkal: „*Teraz som na rade ja.*“

Predtým, ako ju ovládlo zlo, sa ešte raz poobzerala po miestnosti. Po líci jej stiekla slza.

Sofia Mária Štetiarová